

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 149 (14/03) - 030527

arbetarmakt.com

Innehåll

- Utvidga strejken! Allt stöd till kommunal!
- Vad händer i Nätverket mot krig?
- Australien: Socialist Alliance blir parti
- Upprop för Femte Internationalen
- Tyskland: Kamp mot försämringar
- Österrike: Hundratusentals arbetare ute på gatorna
- Frankrike: Borgerlig regering skakas av massprotester

Utvidga strejken! Allt stöd till kommunal!

LO-ledningen har aldrig varit känd för sin stridsvilja. Den har hellre suttit vid förhandlingsbord med arbetsgivarnas representanter än organiserat strejker och demonstrationer.

När nu Kommunal gått ut i öppen kamp för att höja sina lågavlönade medlemmars löner, vad är då naturligare än att LO-ledningen faller Kommunal och Ylva Thörn i ryggen. Wanja Lundby-Wedin och ledande företrädare för flera förbund har mer eller mindre öppet tagit ställning mot Kommunals krav på en femprocentig löneförhöjning.

Detta är en skandal som bör tas som utgångspunkt för en ordentlig uppreisning bland de ledande LO-topparna. Kraven på deras avgång borde hagla från landets arbetsplatser.

Kommunals strejk går nu in i en avgörande fas där initiativet måste gripas med resoluta och radikala medel. Flera förbund diskuterar eller har redan beslutat om sympatistrejker - elektriker, tågförare osv. Det är utmärkt, men utan en upptrappning av strejken från Kommunals sida och omfattande sympatiåtgärder från andra grupper blir det svårt att få igenom kraven.

Arbetsgivarna försöker med hjälp av opinionsundersökningar att skrämma alla som sympatiserar med strejken: om kommunalarna får igenom sina krav får ni betala mer i skatt. Det är ett gammalt beprövat grepp.

Men det finns ingen anledning varför skatter ska höjas för låg- och medelinkomsttagare. Det finns åtskillig bärkraft att hämta när det gäller arbetsfria inkomster och högavlönade. I mer än ett decennium har socialdemokratin och borgarna sänkt skatten för de som har störst resurser. Där har det samlats åtskilliga miljarder som nu bara används för att försöka gjuta nytt liv i spekulationer på börserna eller annan socialt skadlig verksamhet.

Kommunals ordförande Ylva Thörn har med all rätt protesterat mot Lundby-Wedins och andras knivhugg i kommunalarnas ryggar. Men det räcker inte. Kampen måste trappas upp med hjälp av propaganda kring hur högre löner ska kunna finansieras - ta från de rika!

Kommunal bör också öppet uppträda mot LO-ledningen och kräva sympatiaktioner från andra förbund. Det skulle visa att en samlad och enig arbetarrörelse står bakom kommunalarnas krav. Här finns en möjlighet att på allvar slåss för höjda löner till lågavlönade kvinnor. Nu räcker det inte

längre att bara tala om kvinnors låga löner, nu krävs handling.

För att stärka kampen och trappa upp den till enorstrejk måste alla kommunalare som inser nödvändigheten att gå vidare sammansluta sig för att trycka på ledningen. Ylva Thörn må vara radikal just nu under trycket från medlemmarna, men hon tillhör samma sociala skikt som övriga LO-ledare. Därför måste kommunalarna också vara beredda på knivhugg i ryggen från den egna ledningen. Med fackbyråkraterna så länge de kämpar - utan dem när de sviker kampen!

Vad händer i Nätverket mot krig?

När nu USA:s och Storbritanniens ockupation av Irak är ett faktum har Nätverket mot krig, som varit den dominerande kraften i mobiliseringarna mot kriget innan det bröt ut, anpassat sin plattform till den nya situationen.

Det innebär dock ingen förändring vad gäller plattformens av övervintrande stalinister influerade borgerliga inriktning. Den "unika bredd" som uppnåddes i februari och mars i år ska stå modell för det fortsatta arbetet. Till skillnad från oss, ser nätverket arbetet mot kriget som en fråga "som kräver omedelbar handling och deltagande av envar över partigränser och intressegrupper." Ett mål är att organisera en "rikskonferens/folkrikisdag" i januari 2004 för att samla opinionen.

De delar av nätverkets plattform som vänder sig mot ockupationen av Irak och USA:s globala krigspolitik har vi inte några allvarliga invändningar mot. Men plattformens hållning till FN är dess akilleshäl. Det är på den punkten som dess borgerliga karaktär visar sig fullt ut.

Gentemot USA:s och dess allierades militära planer ställer nätverket försvaret av "folkrätten och FN:s oberoende". Det mest radikala kravet på den svenska regeringen är att den ska "tala i klartext" i FN och liknande organ för den internationella borgerliga ordningen.

Det behöver knappast tilläggas att Arbetarmakt inte på några villkor kan eller vill ingå i nätverket. Däremot kommer vi givetvis att delta i mobiliseringarna mot ockupationen av Irak.

Australien: Socialist Alliance blir parti

I Australien bildades för några år sedan, liksom i Storbritannien, en socialistisk allians bestående av både existerande vänstergrupper och tidigare oorganiserade aktivister inom vänstern. I början av maj beslutade Socialist Alliance att ombildas till ett parti med rätten att bilda tendenser. Beslutet stöddes främst av två komponenter, dels de tidigare oorganiserade, dels Democratic Socialist Party (DSP) - den största organisationen i den australiensiska vänstern. Andra grupper ville behålla alliansen som ett slags enhetsfront mellan organiserade grupper inom vänstern.

Våra kamrater i Workers Power argumenterade mot båda förslagen. Istället föreslog de att alliansen vänder hela sin uppmärksamhet mot uppgiften att bygga en kampanj för ett nytt arbetarparti.

Alliansens exakta karaktär är en underordnad fråga i förhållande till alla de arbetare som desillusionerats av labourpartiets högerpolitik. Alla de som tror att skillnaderna i program och politik mellan de existerande grupperna kan lösas genom debatter tar miste. En organisation måste byggas nerifrån och upp; den måste byggas på programmatisk enhet och en gemensam metod.

Socialist Alliance har inget program, bara en plattform med en rad begränsade krav och utan någon väg att förverkliga dem. För många på konferensen var det väsentligt att alliansen ska ses som en "bred" socialistisk organisation. Det innebär att revolutionärer kan tolereras i alliansen, men det innebär inte att socialism uppfattas på ett revolutionärt sätt. Den stora frågan är om alliansen kan spela någon roll i den kamp som måste organiseras om arbetarklassen ska kunna stå emot de överhängande angreppen från borgarna.

Upprop för Femte Internationalen

FRKI omvandlades till F5I - Förbundet för Femte Internationalen - vid en kongress i påskveckan. Läs uppuppet för en femte international på vår hemsida: www.arbetarmakt.com

Tyskland: Kamp mot försämringar

Förbundskansler Gerhard Schröder har under en längre tid arbetat hårt för att få det egna partiet, socialdemokratiska SPD, och facket att acceptera ett antal försämringar av arbetarklassens landvinningar under efterkrigstiden. Försämringarna, som givetvis kallas "reformer", går under beteckningen Agenda 2010.

Lördagen den 24 maj ägde en omfattande demonstration rum mot Agenda 2010. Våra kamrater i Gruppe Arbeitermacht (GAM) spred då ett flygblad om hur försämringarna kan stoppas.

GAM:s flygblad för fram parollen att det bara är en politisk masstrejk som kan slå tillbaka Schröders paket med försämringar. Men en så omfattande strejk måste förberedas väl och därför föreslår våra kamrater att aktionskonferenser organiseras med delegater från arbetsplatserna.

Företagsråd och fackligt förtroendevalda har kallat till aktionskonferens för hela Ruhrområdet i Oberhausen den 4 juni. Där ska beslut fattas om aktioner och strejker mot Agenda 2010.

Konferensen måste bli en förebild för övriga landet och liknande konferenser måste organiseras överallt. Om de förbinds med varandra till en enhetlig strejkrörelse finns det möjligheter att bemöta den offensiv från storkapitalet som anförs av Schröder.

Berlins sociala forum planerar en demonstration till den 1 juni och fackliga aktivister i Berlin mobiliserar för en protestaktion i samband med SPD:s firande av partiets grundande för 150 år sedan.

Förbered politisk strejk mot Agenda 2010! För en obegränsad strejk tills Agenda 2010 skrinlagts!

Om du förstår tyska kan du följa utvecklingen på www.labournet.de eller www.arbeitermacht.de.

Du kan också prenumerera på GAM:s veckonyhetsbrev Infomail.

Österrike: Hundratusentals arbetare ute på gatorna

I Österrike har de första massomfattande strejkaktionerna sedan 1950 ägt rum under maj. Den 6 maj deltog 500 000 arbetare i strejker, demonstrationer och gatublockader. Det betyder att nästan var femte arbetare deltog.

En vecka senare manade landsorganisationen (ÖGB) till nationell mobilisering. Det blev också en dag av strejker när 70 000 lärare deltog i en endagsstrejk. Samtidigt begav sig tiotusentals arbetare från landsorten in till huvudstaden Wien - dvs. strejkade i praktiken - för att delta i protesterna.

Den 13 maj blev därför en stor framgång; 200 000 arbetare och ungdomar marscherade genom Wiens gator. Vädret var extremt ogästvänligt med de värsta stormarna på årtionden, tungt regn och hagel, men inget kunde stoppa arbetarnas ilska över planerade försämringar av pensionssystemet. Den konservativa regeringen vill sänka arbetarnas statliga pensioner med 40 till 50 procent.

Österrikes arbetarrörelse har ända sedan 1950 varit helt inriktad på samarbete med kapitalisterna och att till varje kris undvika öppen kamp som strejker. Men nu har klassarbetet upphört från andra sidan och då öppnar sig möjligheter för en omfattande kamp som kan slå tillbaka angreppet på pensionerna och i förlängningen störta den reaktionära regeringen.

Däri ligger också det största hotet mot mobiliseringen. Om någon del av borgarna visar förhandlingsvilja, kommer Verzetnitsch och de andra "ledarna" att vara beredda att kompromissa. Våra kamrater i ArbeiterInnenstandpunkt (ASt) och ungdomsgruppen Revolution har varit mycket aktiva i mobiliseringarna och för fram parollen om en generalstrejk för att en gång för alla slå tillbaka angreppet på pensionerna. När Axel Magnus från ASt talade vid demonstrationen den 13 maj var han den ende talare som manade till generalstrejk och möttes då av entusiasm från deltagarna. ASt menar att generalstrejken måste organiseras med hjälp av strejkkommittéer på alla större arbetsplatser. För att sätta större press på fackets ledningar och förbereda inför ett sannolikt förräderi från ledarnas sida argumenterar ASt för en nationell konferens med fackligt aktiva som kan besluta om nödvändiga steg för att trappa upp kampen.

Frankrike: Borgerlig regering skakas av massprotester

Även i Frankrike skakas en borgerlig regering av protester mot försämringar av pensionerna för statligt anställda. Regeringen vill öka den tid som måste inarbetas för full pension i den statliga sektorn från 37,5 till 40 år. Det senare gäller redan nu för den privata sektorn.

Den 13 maj strejkade och demonstrerade 2 miljoner arbetare mot planerna. Det var naturligt nog mest arbetare från den statliga sektorn som deltog, men stödet bland arbetarna i privata företag är stort och strejkaktionerna stöddes av alla tre stora landsorganisationer.

I likhet med strejkerna mot en tidigare borgerlig regerings försök att försämra pensionerna i slutet av 1995, går arbetarna i kollektivtrafiken i spetsen - speciellt i tunnelbanan i Paris och vid järnvägarna. Detta är anmärkningsvärt eftersom försämringarna inte direkt berör dessa arbetare, som har ett speciellt avtal. Det visar att den franska arbetarklassens mest medvetna delar inser att det inte bara är något som angår de direkt berörda.

Arbetarna i metron - tunnelbanan i Paris - passade på att förlänga strejken med ett par dagar. Men fackföreningarnas ledare ser givetvis strejken i första hand som en påtryckning för att få igång förhandlingar, och inte som en inledande mobilisering för att bli av med Raffarins högerregering. När fackföreningarnas ledare inledde förhandlingarna med den ansvarige ministern, Fillon, bröt CFDT:s ledare genast den enade fronten och gick med på regeringens förslag efter att ha fått marginella förändringar. Regeringen deklarerade då att frågan var avgjord.

De andra två stora landsorganisationerna - CGT och FO, som representerar den stora majoriteten inom den offentliga sektorn - fortsätter kampen och manade till en 24 timmars generalstrejk den 19 maj och demonstration i Paris den 25 maj.

Även i Frankrike deltar lärarna i kampen som där gäller mobilisering mot krypande privatiseringar. Förutom att delta i strejken den 19 maj, hotar lärarna med att inte ge eleverna några betyg vid terminens slut.

De viktigaste uppgifterna i Frankrike idag är att organisera en obegränsad generalstrejk mot regeringen; att bygga aktionskommittéer i alla områden så att arbetare i privat och offentlig verksamhet kan enas kring ett handlingsprogram till försvar för offentlig service och alla arbetares arbetsvillkor; att bekämpa fackbyråkratierna och förena facken bakom ett program för arbetardemokrati och arbetarnas kamp; att bygga ett nytt arbetarparti baserat på ett revolutionärt program.

De stora centristiska grupper som dominerar den franska vänstern saknar dock all förmåga att kämpa för dessa åtgärder. Lutte Ouvrière vägrar som alltid att klart och tydligt säga vad som är nödvändigt och gömmer sig bakom vaga formuleringar om att det behövs en rörelse som är så stark att den skrämmer borgarna till att dra tillbaka förslagen.

Socialistiska Partiets systerparti, LCR, manar visserligen till generalstrejk men bär ett stort ansvar för den franska arbetarklassens nuvarande belägenhet. För ett år sedan uppmanade LCR till en röst på Chirac i presidentvalets andra omgång för att besegra fascisterna Jean-Marie Le Pen. LCR menade med hjälp av en märklig logik att borgarna skulle försvagas genom att arbetarna röstade på borgarnas egen kandidat.

Både LCR och Lutte Ouvrière föredrar att svansa efter de mest radikala ledarna av fackbyråkratin, istället för att organisera opposition och kamp mot hela byråkratin i de olika landsorganisationerna. Därigenom bär även vänstern ett tungt ansvar om de franska arbetarna inte lyckas besegra Chiracs och Raffarins planer.